

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.07.2002, sp. zn. 20 Cdo 970/2001, ECLI:CZ:NS:2002:20.CDO.970.2001.1

Číslo: 48/2003

Právní věta:

I. Nejvyšší soud nerozhoduje o nákladech dovolacího řízení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí odvolacího soudu není rozhodnutím, jímž se řízení končí, a jestliže řízení nebylo již dříve skončeno.

II. V usnesení o zastavení řízení jen pro část uplatněného nároku soud nerozhoduje o náhradě nákladů řízení.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.07.2002

Spisová značka: 20 Cdo 970/2001

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 21. 5. 1997, ve znění opravného usnesení ze dne 18. 8. 1997, O k r e s n í s o u d v Semilech zamítl návrh povinného na zastavení výkonu rozhodnutí.

K odvolání povinného K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové usnesením ze dne 13. 5. 1998 usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Dovolání povinného proti usnesení odvolacího soudu pak Nejvyšší soud odmítl usnesením ze dne 29. 5. 2002, č. j. [20 Cdo 970/2001](#)-70.

Návrhem došlým Nejvyššímu soudu 8. 7. 2002 se oprávněná domáhá toho, aby Nejvyšší soud své usnesení doplnil o výrok o nákladech (dovolacího) řízení.

Jelikož o dovolání ve věci sp. zn. [20 Cdo 970/2001](#) rozhodl Nejvyšší soud – v intencích bodu 17., hlavy první, části dvanácté, zákona č. 30/2000 Sb. – podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001, Nejvyšší soud podle občanského soudního řádu ve stejném znění rozhodl i o návrhu na doplnění svého rozhodnutí.

Podle ustanovení § 166 o. s. ř., jež se v souladu s ustanovením § 167 odst. 2 o. s. ř. přiměřeně uplatní i pro usnesení, platí, že nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu (odstavec 1). Doplnění učiní soud doplňujícím rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku. Nevyhoví-li soud návrhu účastníka na doplnění rozsudku, usnesením návrh zamítne (odstavec 2). Návrh na doplnění se nedotýká právní moci ani vykonatelnosti výroků původního rozsudku (odstavec 3).

Návrh není důvodný a proto jej Nejvyšší soud zamítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Podle ustanovení § 151 odst. 1, věty první, o. s. ř., které se prostřednictvím ustanovení § 243b odst. 4 a § 224 odst. 1 o. s. ř. uplatní i pro řízení dovolací, o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhoduje soud bez návrhu, a to zpravidla v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí.

Připouští-li citované ustanovení výjimku ze zásady, že o nákladech řízení nelze rozhodnout dříve, než v rozhodnutí, jímž se řízení končí (srov. obrat „zpravidla“), pak tím míří jen na případy, kdy má soud důvod rozhodnout o tzv. separaci nákladů (srov. ustanovení § 147 a § 148 odst. 2 o. s. ř.). Výslovně o tom sice občanský soudní řád pojednává až od 1. 1. 2001 (srov. ustanovení § 151 odst. 1 o. s. ř. ve znění zákona č. 30/2000 Sb.), pro dobu před uvedeným datem však uvedené platilo rovněž (ani před 1. 1. 2001 nebylo možné rozhodnout o nákladech řízení např. v souvislosti s rozhodnutím o částečném zastavení řízení – takový postup ostatně postrádal i logiku, neboť ve svém důsledku zkresloval výsledek řízení pro pozdější zhodnocení celkového procesního úspěchu sporných stran).

Rozhodnutím, jímž se končí řízení u odvolacího nebo dovolacího soudu, se pak rozumí jen takové rozhodnutí, jímž se končí řízení ve věci samé (shodně srov. v právní teorii např. Bureš, J. – Drápal, L. – Mazanec, M.: Občanský soudní řád. Komentář. 3. vydání, Praha, C. H. Beck 1997, str. 379). Stejně jako nevydává rozhodnutí o nákladech dovolacího řízení v případě, že zruší rozhodnutí odvolacího soudu (případně i rozhodnutí soudu prvního stupně) a věc vrací k dalšímu řízení (srov. § 243d odst. 1, větu třetí, o. s. ř.), tudíž Nejvyšší soud nerozhoduje o nákladech dovolacího řízení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí odvolacího soudu není rozhodnutím, jímž se řízení končí (a jestliže řízení nebylo již dříve skončeno). V dané věci dovolatelka přehlédla, že povinný dovoláním napadl kasační usnesení odvolacího soudu, v důsledku kterého se věc vracela k dalšímu řízení soudu prvního stupně. Takové rozhodnutí rozhodnutím, jímž se řízení končí, není, takže rozhodnutí Nejvyššího soudu vědomě – v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 o. s. ř. – neobsahovalo výrok o nákladech dovolacího řízení. O náhradě nákladů tohoto řízení rozhodne (má rozhodnout) soud prvního stupně v rozhodnutí, jímž vypořádá podání povinného ze dne 1. 8. 1996 (podání, jež odvolací soud v kasačním usnesení měl za návrh na odklad výkonu rozhodnutí), přičemž uváží, zda a jak se do jeho rozhodnutí může promítnout zvláštní úprava nákladů vykonávacího řízení obsažená v ustanoveních § 270 a § 271 o. s. ř.